

Dosarul nr. 3-136/2021
(2-19170528-02-3-08092021)

HOTĂRÂRE
În numele Legii

17 mai 2023
Chișinău

mun.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Victoria Sîrbu
Ina Dutca și Ruxanda Pulbere

Grefier

Daniela Cucerenco, Iana Munteanu

examinînd, în ședință de judecată publică, cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Druță Ion împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrative individual defavorabil,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La 28 octombrie 2019, *****aintat acțiune împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrative individual defavorabil.
2. În motivarea acțiunii reclamantul Ion Druță a indicat că, în bază de concurs și la propunerea Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea Parlamentului nr. 221 din 27 septembrie 2013 a fost numit în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani, iar în funcția de Președinte al Curții Supreme de Justiție – prin Hotărârea Parlamentului nr. 76 din 3 mai 2018, pentru un termen de 4 ani.
3. A indicat reclamantul că, în cadrul ședinței convocate ilegal din 24 octombrie 2019, Consiliului Superior al Magistraturii, a adoptat ilegal hotărârea privind ridicarea imunității pentru eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestare, percheziționarea lui și tragerea la răspundere penală.
4. S-a referit la faptul notoriu că, în cadrul ședinței Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor din 27 septembrie 2019 au fost revocați din funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii judecătorii: Dorel Musteață, Nina Cernat, Anatol Galben, Petru Moraru și Victor Micu. Astfel, deoarece ședința a fost convocată de către ex-membrii Consiliului Superior al Magistraturii, revocați de către Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor la data de 27 septembrie 2019, care s-au însușit ilegal calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și atribuțiile acestuia, este ilegală.

5. În continuare, a considerat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, ca fiind un act administrativ ilegal defavorabil. Or, art. 10 alin. (1) Codul administrativ, prevede că, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, actele administrative individuale defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.
6. Totodată, art. 70 alin. (1) Codul administrativ, indică că, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.
7. Conform art. 94 alin. (1) Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.
8. Art. 32 alin. (2) Cod administrativ, prevede că în condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.
9. Toate aceste operațiuni administrative, în vederea respectării principiului Supremației Legii, urmau să fie efectuate doar de Consiliul Superior al Magistraturii, dar nu de către ex-membrii revocați de către Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor, care s-au însușit ilegal calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și atribuțiile acestuia.
10. Prin urmare, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii s-a încălcat art. 116 alin. (1), (3)-(4) și (6) din Constituție care prevede că, judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii. Președinții și vicepreședinții instanțelor judecătorești sînt numiți în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, pe un termen de 4 ani. Președintele, vicepreședinții și judecătorii Curții Supreme de Justiție sînt numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Ei trebuie să aibă o vechime în funcția de judecător de cel puțin 10 ani. Sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea.
11. La fel, s-au încălcat prevederile art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului care prevede că judecătorii au dreptul să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova.
12. În mod special, a menționat că, convocarea ședinței și hotărârea adoptată este ilegală, deoarece a fost convocată de ex-membru/i revocați din funcțiile respective. Or, art. 133 Cod administrativ, stabilește că, cvorumul reprezintă numărul minim necesar de membri prevăzut de lege pentru întrunirea valabilă a unui organ colegial sau emiterea unui act administrativ individual. Organul colegial acționează legal dacă sînt prezenți jumătate plus unul din membrii săi, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.
13. Conform art. 136 Codul administrativ, calculul cvorumului și al majorității se face prin jumătate plus unu cu aproximare în minus, dacă este cazul. La calculul cvorumului și al majorității necesare nu se iau în considerare membrii organului colegial obligați prin

lege să se abțină de la vot. Cvorumul și majoritatea se calculează la fiecare procedură de vot din cadrul ședinței organului colegial.

14. În aceste condiții a fost încălcat art. 15 alin. (1) - (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede că Consiliul Superior al Magistraturii, ca organ colegial își exercită atribuțiile în plen. Ședința Consiliului Superior al Magistraturii, este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.
15. În baza celor expuse, Druță Ion a solicitat anularea ca ilegală a hotărârii Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchezitiționarea și tragerea la răspundere a judecătorului Curții Supreme de Justiție.
16. Prin cererea din 30 octombrie 2019, reclamantul Ion Druță a completat temeiul acțiunii înaintate împotriva Consiliul Superior al Magistraturii, solicitând suplimentar anularea ca ilegală a hotărârii Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la acceptarea cererii de demisie a judecătorului din funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție.
17. În motivarea acesteia a indicat că, odată ce a fost numit de foștii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, revocați la 27 septembrie 2019, urmează să-și dea demisia de onoare pentru a exclude orice speculații, în contextul în care majoritatea celor care l-au selectat în funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție, au fost revocați de Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor, deci cererea sa de demisie, urmează să fie examinată de noua componență a Consiliului Superior al Magistraturii, dar în nici un caz de către foștii membri care nu mai dețin această calitate și pe care și-au arogat-o ilegal după 27 septembrie 2019.
18. La fel, a considerat că, acest mod de acțiune a foștilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii reprezintă doar o modalitate de a obține recunoaștere politică din partea legislativului, fapt care este contrar legii, separației ramurilor puterii în stat și generator doar de blocaje instituționale, discreditării continuării eventualelor reforme ale justiției în contextul aspirațiilor de integrare a Republicii Moldova în UE.
19. La 17 februarie 2020 reclamantul Ion Druță, prin intermediul avocatului său Buzu Nicolae, a înaintat cerere cu privire la completarea temeiului juridic al acțiunii înaintate, invocând suplimentar că, în conformitate cu prevederile art. 21 Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.
20. Conform art. 68 lit. a), b) Codul administrativ, autoritățile publice sînt obligate să asigure buna organizare și desfășurare a procedurii administrative și legalitatea deciziilor.
21. Totodată, a indicat reclamantul că, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de autoritate publică urma să inițieze o procedură administrativă în cadrul căruia urma să fie efectuată cercetarea din oficiu, cu respectarea garanțiilor procedurale față de judecătorul Curții Supreme de Justiție, Druță Ion. În esență, autoritatea publică emitentă, la caz, a făcut abstracție totală de prevederile Codului administrativ.
22. Conform art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor,

pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

23. Totodată, art.69 Cod administrativ intitulat ”inițierea procedurii administrative” obligă autoritatea publică înainte de emiterea actului administrativ individual să inițieze procedura administrativă, în cadrul căreia să examineze condițiile și să pregătească emiterea actului administrativ.
24. Anume în cadrul procedurii administrative, conform art. 22 Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. În același sens, art. 85 alin. (3) Codul administrativ prevede că autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.
25. Conform art. 81 alin. (1) Codul administrativ, dacă procedura administrativă trebuie realizată în scris conform art. 28 alin. (2) sau se realizează în scris, autoritatea publică întocmește, odată cu inițierea procedurii, un dosar, care va conține toate documentele ce se referă la procedura în cauză.
26. Astfel, art. 31 Codul administrativ prevede că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.
27. La rândul său, art. 118 alin. (1) -(3) Codul administrativ prevede că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.
28. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.
29. Raportînd actul administrativ emis la aceste prevederi legale conchide că, hotărîrea contestată nu respectă exigențele legale privind motivarea, iar prin urmare reprezintă acte administrative individuale ilegale.
30. De asemenea, din motivarea actului administrativ individual trebuie să rezulte aprecierea probelor conform art. 92 Codul administrativ, inclusiv proporționalitatea măsurii de intervenție a autorității publice.
31. Așa dar, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luînd în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv

toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

32. Conform art. 25 Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să își exercite atribuțiile legale în mod imparțial, indiferent de propriile convingeri sau interesele persoanelor care le reprezintă. Acest principiu legal își găsește dezvoltarea în art. 49 - 50 Codul administrativ.
33. Astfel, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 24 octombrie 2019 cu privire la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și tragerea la răspundere a judecătorului Curții Supreme de Justiție, Ion Druță, este ilegală și din motivul că contravine acestor norme de drept, în special art. 50 Codul administrativ.
34. Prin urmare, pentru o autoritate publică într-o procedură administrativă nu pot acționa, de asemenea, persoanele în privința cărora există un motiv de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției. Motivul indicat la alin. (1) poate exista, în special, atunci când persoana care acționează pentru autoritatea publică: b) și-a expus părerea în public în mod depreciativ sau într-un alt mod ce poate fi contestat în privința unui participant la această procedură; c) și-a expus părerea în public cu privire la finalitatea procedurii sau la aprecierea probelor pînă la încheierea procedurii. Or, temeiurile din suspiciuni de părtinire nu sunt exhaustive.
35. Astfel, la ședința din 22 octombrie 2019, Musteață Dorel, contrar prevederilor legale enunțate și în mod acuzator și preconcept și, printre altele, atât direct, cât și indirect, în public, a vociferat că ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, se sabotează pe motivul că este o sesizare a Procurorului General interimar cu privire la ridicarea imunității unui judecător, iar în această sesizare sunt vizați și unii judecători care au participat la Adunarea Judecătorilor, doresc să fie membri în Consiliul Superior al Magistraturii, etc. Prin aceasta dânsul s-a expus practic și depreciativ, intimidator și chiar pe rezultatul sesizării. Ședința din 22 octombrie 2019 este un fapt cunoscut, deoarece a fost publică și poate fi vizualizată pe pagina web al Consiliului.
36. Totodată, a menționat suplimentar că, este încălcat art. 9 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului care prevede expres că, personalitatea judecătorului este inviolabilă. Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale. (4) Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. (4¹) Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin.(4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului. (5) Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silită, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele

internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.

37. De asemenea, și art. 15 alin. (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii prevede că la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.
38. În ce privește dreptul discreționar al Consiliului Superior al Magistraturii, din actele dosarului rezultă că utilizarea acestuia în general nu este motivată și pe cale de consecință este arbitrară, contrară art. 16, 137, 225 alin. (1) Codul administrativ.
39. Conform art. 16 Codul administrativ dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.
40. În același sens, art. 137 alin. (1) Codul administrativ prevede că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.
41. Totodată, în condițiile controlului judecătoresc efectiv instituit de Codul administrativ (art. 219 Cod administrativ), art. 225 alin. (2) Codul administrativ prevede că verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.
42. A mai invocat reclamantul că, Consiliul Superior al Magistraturii, a acționat contrar prevederilor art. 22, 85 și 87 Codul administrativ, care în esență obligă autoritatea publică să efectueze un control efectiv și complet asupra faptelor invocate în sesizare de către procurorul general interimar, dar nu să se limiteze la reiterarea celor expuse în actul de sesizare, și invocarea unor texte legale declarate neconstituționale.
43. Astfel, potrivit art. 22 Codul administrativ autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
44. În aceeași ordine de idei, pct. 55 - 56 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017 stipulează că, sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că Consiliul Superior al Magistraturii are o dublă calitate: administrativă și jurisdicțională.
45. De regulă, această autoritate desfășoară o activitate de natură administrativă, iar atunci când acționează în calitate de instanță disciplinară, ea realizează o activitate jurisdicțională (HCC nr.9 din 18 iunie 2012, §32).
46. Așadar, Curtea menționează că, prin natura sa juridică, prin modul de constituire, organizare și realizare a competențelor legale, Consiliul Superior al Magistraturii are rolul de a asigura: autoadministrarea judecătorească, organizarea și funcționarea sistemului judecătoresc, precum și de a garanta independența autorității judecătorești (pct.56).
47. Totodată, în pct. 62 din hotărârea menționată este indicat că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că încuviințarea Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile [pornirii urmăririi penale], reținerii, aducerii silite, arestării, percheziționării judecătorului constituie o anumită garanție, care diminuează riscul abuzurilor, acțiunilor arbitrare,

precum și al acuzațiilor false împotriva judecătorului de către persoane interesate (HCC nr.22 din 5 septembrie 2013, §107).

48. În același sens, pct. 76 din Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 27 iunie 2017, Curtea menționează că în situația în care Consiliul Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.
49. Prin cererea din 13 martie 2020, reclamantul, Druță Ion, prin intermediul avocatului Buzu Nicolae, a indicat în calitate de terț judecătorii Curții de Apel Chișinău Grigore Dașchevici și Maria Guzun, din considerentul că, în cazul dat tangențial urmează a fi verificată *in concreto* și cu efecte *inter partes* legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 431/32 din 13 decembrie 2019 cu privire la demersul președintelui interimar al Curții de Apel Chișinău, Bulgac Lidia, referitor la unele chestiuni ce țin de repartizarea echitabilă a sarcinii de lucru între judecători, precum și a solicitat anularea doar a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea procurorului General interimar, Robu Dumitru, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion.
50. Prin referințele din 1 noiembrie 2019, din 19 noiembrie 2019 și din 23 martie 2020, pârâtul, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat respingerea acțiunii înaintate, ca neîntemeiate, întrucât, potrivit art. 15 din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii, ca organ colegial își exercită atribuțiile în plen. Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.
51. Conform art. 16 din Legea vizată, convocarea în ședință a Consiliului Superior al Magistraturii, se face la inițiativa Președintelui acestuia. Consiliul Superior al Magistraturii poate fi convocat și la inițiativa a cel puțin 3 membri ai lui. Data, ora și locul ședinței, ordinea de zi, proiectele hotărârilor ce urmează a fi adoptate și materialele justificative ale acestora sânt aduse la cunoștința membrilor Consiliului Superior al Magistraturii cel mai târziu cu 3 zile înainte de ședință, cu excepția cazurilor extraordinare.
52. Cu referire la legalitatea convocării ședinței Consiliului Superior al Magistraturii a indicat că, Președintele interimar al Consiliului, în limitele competențelor atribuite prin Lege, a convocat ședința Plenului pentru 24 octombrie 2019, incluzând în ordinea de zi demersul Procurorului General interimar Robu Dumitru privind eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea acestuia și tragerea la răspundere penală.
53. Conform art. 23 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii, imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.

54. Referitor la legalitatea exercitării mandatelor membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, a considerat hotărârea Adunării Judecătorilor din 27 septembrie 2019, prin care au fost revocate mandatele membrilor Consiliului, este lovită de nulitate absolută. Or, aceasta contravine tuturor prevederilor legale, prin care sunt reglementate temeiurile de revocare a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, temeiurile de convocare a adunării, procedura de convocare, competențele adunării, organele în drept să convoace adunarea cu această ordine de zi, menționând totodată că, de fapt, Adunare a fost convocată în lipsa temeiului legal de către Asociația Judecătorilor, care are statut de asociație obștească și de către un grup de judecători, aceștia asumându-și competențe, atribuite prin lege în exclusivitate Consiliului Superior al Magistraturii. Or, Asociația Judecătorilor și grupul de judecători nu dețin statut de autoritate publică. Asociația Judecătorilor, are statut de organizație profesională obștească, înregistrată în modul prevăzut de lege, iar potrivit prevederilor art. 1 Legea nr.837 din 17 mai 1996 cu privire la asociațiile obștești, Asociația obștească, este o organizație necomercială, independentă de autoritățile publice, constituită benevol de cel puțin trei persoane fizice și/sau juridice (asociații obștești), asociate prin comunitate de interese în vederea realizării, în condițiile legii, a unor drepturi legitime. Conform art. 24 din Lege, Asociația obștească are dreptul: să difuzeze liber informația despre activitatea sa; să fondeze mijloace de informare în masă proprii; să desfășoare activitate editorială; să reprezinte și să apere interesele legitime ale membrilor săi în organele și organizațiile de stat; să obțină de la autoritățile publice informația necesară pentru desfășurarea activității statutare, cu omisiunile reglementate de legislație; să creeze, în funcție de necesități, pe contul mijloacelor proprii, subdiviziuni structurale locale; să desfășoare o activitate economică ce rezultă nemijlocit din scopurile prevăzute în statut, inclusiv cu ajutorul unor societăți comerciale și cooperative create în acest scop; să participe la concursuri naționale și internaționale în vederea obținerii de comenzi sociale și dotații din partea statului, precum și în vederea obținerii de granturi și burse de la alte țări, de la fundații și organizații naționale, străine și internaționale și de la persoane particulare; să încheie cu persoane fizice și juridice acorduri bilaterale și multilaterale de colaborare tehnico-științifică, economică, financiară și de producție, de executare de lucrări și de prestare de servicii în vederea realizării scopurilor și sarcinilor statutare; să încheie cu persoanele fizice și juridice contracte de utilizare a obiectelor de proprietate intelectuală care le aparțin cu drept exclusiv; să execute lucrări de cercetare științifică, de proiectare, să efectueze expertiza obștească a proiectelor și programelor de importanță socială, să participe la lucrările comisiilor mixte atunci când se examinează aceste proiecte, cu condiția stipulării acestor activități în statut; să aibă denumire și simbolică proprie; să exercite în volum deplin atribuțiile care nu contravin legislației cu privire la asociațiile obștești, conferite persoanelor juridice de Codul civil și Codul de procedură civilă; să organizeze, în condițiile legii, întruniri și alte acțiuni publice. Astfel, orice asociație obștească, are dreptul să organizeze întruniri cu membrii săi, în exercitarea doar a atribuțiilor stabilite prin lege.
55. Totodată, potrivit art. 25 din Lege, Asociația obștească este obligată: a) să respecte Constituția și legislația Republicii Moldova, normele de drept internațional referitoare la domeniul de activitate al asociațiilor obștești, precum și normele prevăzute de statutul asociației.

56. La fel, grupul de judecători care a organizat și desfășurat adunarea, nu deține statut de autoritate publică, o astfel de noțiune lipsind în Codul administrativ.
57. Astfel, convocând și desfășurând Adunarea Judecătorilor din 27 septembrie 2019, Asociația Judecătorilor și grupul de judecători și-au asumat competente ce nu le revin prin lege, atentând la puterea judecătorească.
58. A mai indicat că, în cazul admiterii acțiunii se va crea pericol eminent, fiind afectată legalitatea tuturor actelor emise în ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, concomitent menționând că, eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și tragerea la răspundere penală, în privința judecătorului Ion Druță Ion au fost efectuate acțiuni procesuale penale.
59. Respectiv, dacă instanța va dispune anularea hotărârii contestate, aceasta va atrage după sine nulitatea acțiunilor întreprinse de către procurori și judecătorii de instrucție, care pot fi contestate în altă procedură. De fapt, prin această acțiune înaintată în judecată se urmărește scopul de a declara nulitatea acestor acțiuni.
60. Cu referire la pretenția privind anularea hotărârii, prin care s-a acceptat cererea de demisie, a invocat că, prin admiterea cererii cu privire la demisie a președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion, de către aceeași componentă, adoptată cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu drept de vot, prezenți la ședință, nu s-au admis careva încălcări.
61. Cât privește argumentul precum că hotărîrea contestată poartă o conotație politică, a invocat prevederile art. 6 din Constituție, potrivit cărora în Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției. Legislatorul constituțional subliniază totodată necesitatea colaborării puterilor, sub aspectul interacțiunii care se manifestă prin anumite implicații reciproce în sfera de activitate a autorităților, statuând echilibrul puterilor în stat. Separația și colaborarea puterilor, de rând cu principiul legalității, principiul democratismului, principiul cooperării loiale între autoritățile statului, principiul științific, constituie ideea și teza fundamentală care stau la baza construcției și activității aparatului de stat, dezvăluind esența și destinația acestuia. Între puterile menționate trebuie să existe un echilibru, care reprezintă o condiție a armoniei sociale și o garanție a libertății, un impediment al acaparării întregii puteri de stat și al abuzului de ea. Echilibrul se realizează prin stabilirea atribuțiilor fiecărei puteri și separația lor strictă, prin înzestrarea fiecăreia cu mijloace eficiente de control asupra celorlalte. Prin urmare, se impune o colaborare a puterilor în exercitarea prerogativelor ce le revin, stabilirea unor relații de ajutor reciproc, de conlucrare, de interdependență. Aceste implicații creează un echilibru al puterilor și permite ca orice putere să se afle întotdeauna în văzul celorlalte două puteri. Realizarea principiului separației și colaborării puterilor de stat este asigurată, conform alin. (3) art. 134 al Constituției, de către Curtea Constituțională, în viziunea legiuitorului, Curtea Constituțională îndeplinește funcția de mediator al puterilor. Prin această prevedere constituțională Republica Moldova se deosebește de alte state, în care funcția de mediator revine șefului statului. Prin urmare, prezența reprezentantului puterii executive la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nu poate fi catalogată ca imixtiune în activitatea organului de autoadministrare judecătorească, mesajul fiind ca Consiliului Superior al Magistraturii să activeze legal.

62. În ședința din 22 octombrie 2019. Președintele-interimar, Musteață Dorel nu și-a expus părerea în mod public cu privire la aprecierea probelor până la încheierea procedurii; la finalitatea procedurii sau temeinicia învinuirilor înaintate și nu și-a expus decizia referitor la chestiunea respectivă, dar s-a expus la periclitatea activității Consiliului Superior al Magistraturii. Or, Președintele-interimar a remarcat dificultățile cu care se confruntă Consiliul, în procesul de convocare a ședințelor, care au generat blocarea activității Consiliului Superior al Magistraturii și, în final, au servit obstacole în calea realizării obligațiilor impuse prin Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.
63. Astfel, conform art.23 al Legii nr.947, propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia, a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare. Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea respectivă doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești. Or, Președintele-interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, nu a indicat ce persoane sunt vizate în sesizare, iar judecătorul Druță Ion nu a participat la adunările judecătorilor din toamna anului 2019.
64. Referitor la faptul că înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, fapt notat la art. 92 Codul administrativ, Consiliul Superior al Magistraturii a precizat că în dezbatere a fost pusă sesizarea Procurorului General interimar, care constituie măsuri de restrângere, necesare pentru desfășurarea anchetei penale, procedură care se desfășoară în lipsa judecătorului vizat. Or, această procedură este una specială, reglementată inclusiv de prevederile Cod de procedură penală, respectiv nu a fost necesară prezența acestuia în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru a-i solicita acordul de a fi reținut, adus forțat și percheziționat.
65. Consiliul reiterează că, prin hotărârea contestată Plenul Consiliului Superior al Magistraturii doar a eliberat acordul pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, Druță Ion, or, acest acord constituind în esență suspendarea temporară a imunității funcționale a acestui magistrat, competența de a decide asupra temeiniciei efectuării acțiunilor de urmărire penală necesare, fiind atribuită prin lege judecătorului de instrucție. Respectiv, prezența reclamantului pentru darea acordului la efectuarea acestor acțiuni de urmărire penală, nu era necesară, efectul lor fiind generat de pornirea anchetei penale, la care acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu era necesar.
66. Cu privire la argumentul reclamantului ce ține de nemotivarea hotărârii adoptate de plenul Consiliului Superior al Magistraturii, a învederat prevederile art.31 Cod administrativ, care indică că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

67. În concordanță cu art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.
68. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.
69. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.
70. În conformitate cu art. 119 Cod administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Un act administrativ individual poate fi emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale. La cererea unui participant, actul administrativ individual emis verbal este confirmat în scris în termen de o săptămână. Cererea se depune în decursul unei luni de la comunicarea actului administrativ. Autoritatea publică poate elibera o confirmare scrisă și din oficiu.
71. Potrivit art. 137 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.
72. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.
73. În conformitate cu art. 225 Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a

respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform seopu.a acordat prin lege.

74. În aceste împrejurări, a considerat că alegația reclamantului precum că este lipsit elementul motivării, nu întrunește condițiile prevăzute de legislația în vigoare la care s-a referit și nu pot duce la anularea acesteia.
75. În același timp, Consiliul a considerat că hotărârea contestată este una legală și întemeiată, întrucât a fost emisă conform prevederii legii (art. 19 alin. (5), art. 24 alin. (1), lit. a) din Legea cu privire la statuii judecătorului, art. 23 alin. (1), art.24 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 191 alin. (3) Cod administrativ, cu 8 voturi PRO de către organul competent (Plenul Consiliului Superior al Magistraturii), cu respectarea procedurii stabilite de prevederile legale sus menționate în vigoare la data adoptării actului administrativ contestat. Or, Consiliul Superior al Magistraturii nu analizează natura și gravitatea acuzării în materie penală, ci doar constată dacă a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva judecătorului.
76. În plus, a remarcat că, la emiterea actului administrativ contestat, Consiliul Superior al Magistraturii nu a fost în drept să depășească limitele invocate în sesizarea depusă, reiterând în fapt, cele expuse în sesizare, invocând normele de drept relevante speței, or, în caz contrar, autoritatea de autoadministrare judecătorească urma să-și aroge competența.
77. Relevant speței este și faptul că urmărirea penală a fost pornită fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii, iar acțiunile de urmărire penală au fost indispensabile în acest caz, respectiv, Consiliul Superior al Magistraturii întrunindu-se în Plen, a decis examinarea imediată a sesizării.
78. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale îi atribuie „instanței“ obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (CEDO, hotărârea din 20 aprilie 2010. în cauza Boldea c. României, §32-38)
79. De asemenea, prin prisma jurisprudenței CEDO, s-a arătat că, ...art. 6 §1 al Convenției, *nu impune motivarea în detaliu a unei decizii* prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza *Rebai și alții contra Franței. Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995*).
80. Potrivit practicii judiciare a Curții Europene, Înalta Curte a statuat că textul art.6 al Convenției, obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate, însă, această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului.
81. Terțul, Procuratura Generală a Republicii Moldova, prin referința sa a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiate, din motiv că, prin hotărârea nr. 375/25 din 24 octombrie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii a oferit posibilitate organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar în conținutul acțiunii înaintate în judecată, nu este indicat nici un argument plauzibil privind pretinsa ilegalitate a hotărârilor contestate, remarcând că, sub aspect

procedural, nu au fost admise derogări de la actele legislative și normative ce reglementează activitatea Consiliului Superior al Magistraturii.

82. Mai mult ca atât, a atras atenția instanței că, în perioada 24 octombrie 2019 – 24 decembrie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii, s-a mai convocat de 7 ori în ședințe, în aceeași componență ca și în 24 octombrie 2019, fiind emise mai multe hotărâri ce țin de competența Consiliului Superior al Magistraturii, care au produs efecte juridice, nefiind contestate în instanța de judecată de către persoanele interesate sub aspectul invocat de reclamant.
83. În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Ion Druță, avocatul Nicolae Buzu, a pledat pentru admiterea acțiunii și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea procurorului General interimar, Robu Dumitru, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchezitiionarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion, susținând motivele menționate în aceasta.
84. Suplimentar, a menționat că, din conținutul actului contestat nu este clar pentru săvârșirea cărei infracțiuni și-a dat acordul autoritatea emitentă la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchezitiionarea și tragerea la răspundere penală în privința reclamantului. Or, Procurorul general a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținere, aducere silită, perchezitiie, arestare și tragere la răspundere penală în privința judecătorului și Președintelui Curții Supreme de Justiție, pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin. (3) Cod penal, însă din cuprinsul actului administrativ rezultă că Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea privind ridicarea imunității de judecător a reclamantului pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 3 alin. (3) Cod penal.
85. Totodată, articolul 24 din Legea nr. 947/1996 reglementează procedura de adoptare a hotărârilor de către Consiliul Superior al Magistraturii, alin. (1) stipulând că acesta adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4), însă la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot.
86. Astfel, hotărârea contestată a fost adoptată cu votul membrului de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii, care în situația din speță era fără drept de vot.
87. În ședința de judecată reprezentantul pârîtului, Consiliului Superior al Magistraturii, Ciobanu Olesia, a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, susținând motivele menționate în referințe.
88. Suplimentar, a menționat următoarele: prin opinia Comisiei de la Veneția s-a accentuat că actualii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii dețin mandat legal și nu pot fi revocați, activitatea lor având acoperire legală; sesizarea procurorului General interimar a fost transmisă spre verificare Inspecției judiciare și în procesul verificării circumstanțelor sesizării inspecția a solicitat opinia scrisă a judecătorului asupra faptelor invocate, însă ultimul nu a răspuns acesteia, drept urmare, fiind întocmită, la 23 octombrie 2019 nota informativă pe marginea demersului; sesizarea a fost examinată în termenul și procedura prevăzută de lege; reclamantul a fost citat despre ședința

Consiliului prin intermediul poștei electronice, prin expedierea unui mesaj prin aplicația ”viber”, prin poștă și la locul de serviciu.

89. În acest sens, a atras atenția asupra faptului că a fost înștiințat la adresa poștei electronice de la care în adresa Consiliului reclamantul a informat despre contestarea hotărârii din 24 septembrie 2019. Însă, chiar în ipoteza în care reclamantul nu ar fi cunoscut despre ședință, faptul dat nu reprezintă temei de nulitate, prin prisma art. 23 alin.(1) Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care instituie caracterul urgent al examinării chestiunilor de genul analizat în speță. Respectiv, prin prisma procedurii speciale, nu a fost necesară prezența reclamantului.
90. La fel, a reiterat constatările Curții Constituționale cu privire la competența Consiliului Superior de a lipsi temporar judecătorul de imunitate funcțională în privința căruia există o bănuială rezonabilă de săvârșirea unei infracțiuni.
91. Referitor la conținutul actului contestat a menționat că din hotărârea prezentată în original se dovedește clar că s-a eliberat acordul pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion, pentru existența bănuielii rezonabile de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin.(3) Cod penal.
92. Totodată, a apreciat critic argumentul reclamantului cu privire la adoptarea hotărârii cu votul membrului de drept, Ministrului Justiției, subliniind că, interpretarea precum că chestiunea examinată se referă la răspunderea și sancționarea judecătorului este una eronată.
93. În ședința de judecată reprezentantul persoanei terțe, Procuratura Generală, Boldesco Victoria a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, susținând motivele menționate în referință.
94. În ședința de judecată, persoanele terțe Dașchevici Grigore cât și Guzun Maria, fiind legal citate despre ora, data și locul examinării cauzei, nu s-au prezentat.

Aprecierea instanței de judecată:

95. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând argumentele expuse în acțiune și în referința depusă, Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău concluzionează că acțiunea în contencios administrativ este neîntemeiată din următoarele considerente.
96. Conform art. 21 din Codul administrativ (principiul legalității) ” *autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege*”.
97. În conformitate cu prevederile art. 22 din Codul administrativ ” *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor*”.
98. În același sens, art. 194 alin. (1) din Codul administrativ prevede că ” *în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor*

împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept”.

99. În această ordine de idei, conform art. 219 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ *”instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces”.*
100. În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ *” examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e) ”.*
101. Din suportul probatoriu urmează că, la 22 octombrie 2019 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a fost înregistrată sesizarea procurorului General interimar, Robu Dumitru, privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, percheziție, arestare și tragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion.
102. Potrivit sesizării menționate, circumstanțele de fapt și de drept constatate în cadrul procesului penal, denotau existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către președintele Curții Supreme de Justiție, Druță Ion, în participație cu persoane necunoscute, a infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin.(3) Codul penal.
103. La 22 octombrie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a transmis demersul menționat Inspecției Judiciare pentru verificare și la aceeași dată, Inspecția a solicitat judecătorului Curții Supreme de Justiție, Druță Ion prezentarea opiniei scrise până la 23 octombrie 2019, anexând sesizarea procurorului General interimar, Robu Dumitru.
104. Potrivit suportului probatoriu, solicitarea a fost expediată la adresa de e-mail:*****
105. La 23 octombrie 2019 Inspecția Judiciară a întocmit Nota informativă cu privire la verificarea sesizării procurorului General interimar, Robu Dumitru, privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, percheziție, arestare și tragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion și a remis-o Consiliului Superior al Magistraturii la 24 octombrie 2019, din care urmează că judecătorul vizat nu a răspuns la interpellare.
106. Potrivit agendei ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 25 (extraordinară) din 24 octombrie 2019, chestiunea cu privire la sesizarea procurorului General interimar, Robu Dumitru, privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, percheziție, arestare și tragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion a fost inclusă sub nr. 1.
107. În aceeași ședință urma a fi soluționată și chestiunea cu privire la cererea de demisie a judecătorului Druță Ion din funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție, aceasta fiind inclusă la pct. 2 din agendă.
108. Potrivit suportului probatoriu, la 23 octombrie 2019 judecătorului vizat i s-a comunicat locul, data și ora ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin intermediul

- poștei electronice:****și prin publicarea scrisorii de informare pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.
109. Potrivit procesului verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 24 octombrie 2019, în ședință au fost prezenți opt membri și cu opt voturi pro a fost adoptată hotărârea cu privire la sesizarea procurorului General interimar, Robu Dumitru, privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, percheziție, arestare și tragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion.
 110. Astfel, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchiziționarea în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion nr.375/25 din 24 octombrie 2019 s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchiziționarea în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion și s-a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchiziționarea în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion pentru existența bănuielii rezonabile de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin.(3) Codul penal.
 111. În același timp, din suportul probatoriu urmează ordonanța Procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cazacu Victor din 22 aprilie 2020 prin care a fost dispusă scoaterea de sub urmărirea penală a bănuțului Druță Ion din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 303 alin.(3) Codul penal.
 112. Potrivit cererii de chemare în judecată reclamantul Druță Ion a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchiziționarea și tragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion, revendicând apărarea inviolabilității judecătorului, independența judecătorului și libertatea și siguranța persoanei.
 113. În contextul pretenției înaintate instanța reține următoarele. Art. 141 alin.(1) și (2) prevede expres că *"un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare. Un act administrativ individual este, de asemenea, nul: a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componentă de contravenție sau de faptă penală; b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa; c) dacă contravine bunelor moravuri; d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art.49 alin.(1); e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă; f) în alte cazuri prevăzute de lege"*.
 114. Totodată, conform art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova *"judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii"*.
 115. Art. 14 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995 prevede că *"judecătorii au dreptul să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova"*.

116. Conform art. 17 lit. c) Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.1995 *”independența judecătorului este asigurată prin declararea inviolabilității lui”*.
117. Potrivit art. 19 alin.(1) și (2) Legii menționate *”personalitatea judecătorului este inviolabilă. Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale”*.
118. Conform alin. (4) și (5) a aceluiași articol *”urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar. Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin.(4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului. Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale. Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă”*.
119. În conformitate cu art. 23 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19.07.96 *”propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare. Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești”*.
120. Potrivit art. 24 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii *”Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați”*.
121. Completul judiciar subliniază că, într-adevăr, din perspectiva că independența judecătorului nu este reglementată ca un scop în sine și, cu atât mai puțin, ca un

- privilegiu al acestuia, ci slujind înfăptuirii justiției, independența judecătorului este un aspect fundamental al statului de drept.
122. În același timp, reprezentând o garanție constituțională, independența judecătorului nu poate fi interpretată ca fiind de natură să determine lipsa responsabilității judecătorului. Astfel, oricât de importantă ar fi libertatea judecătorului în exercitarea funcțiilor sale judiciare, aceasta nu înseamnă că judecătorul nu este responsabil.
 123. În acest sens, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a menționat că, independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia, ea fiind realizată sub rezerva unei prudențe determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse (HCC nr.22 din 5 septembrie 2013, §61; HCC nr.26 din 11 noiembrie 2014, §41; HCC nr.12 din 28 martie 2017, §58-59).
 124. La fel, Curtea Constituțională a subliniat că, reieșind din normele procesuale penale, pornirea unei cauze penale în conformitate cu legislația în vigoare, când rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală și infracțiunea a fost săvârșită de către un judecător, răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită nu este un act de intervenție în activitatea și independența judecătorilor, ci un proces legal de tragere la răspundere pentru ilegalitatea comisă (HCC nr.22 din 5 septembrie 2013, §75).
 125. Totodată, Curtea Constituțională a menționat că Procurorul General urmează să argumenteze și să probeze (*onus probandi*) existența condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea, după caz, a pornirii urmăririi penale în privința judecătorului, precum și a reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziționării judecătorului. Corelativ, Consiliului Superior al Magistraturii îi revine sarcina, în temeiul articolului 23 alin.(2) din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996, de a verifica respectarea acestor exigențe (HCC nr.23 din 27 iunie 2017, §69).
 126. În continuare, Completul judiciar statuează că, din sensul art. 94 Codul administrativ, urmează că, în cazul inițierii unei proceduri administrative, în baza cererii/demersului, autoritatea publică are obligația de a informa participanții la procedura administrativă, despre procedura inițiată.
 127. La caz, se reține că după înregistrarea demersului înaintat de Procurorul general interimar, Consiliul Superior al Magistraturii l-a remis pentru verificare Inspecției Judiciare, care a solicitat opinia scrisă a judecătorului, expediindu-i și conținutul sesizării.
 128. Astfel, reclamantului i-a fost respectat dreptul de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, or, în temeiul normei legale menționate supra, audierea poate fi făcută și în scris.
 129. Cu privire la acest aspect, Completul judiciar subliniază că, anterior, reclamantul a folosit poșta electronică:*****ca metodă de comunicare Consiliului Superior al Magistraturii a actelor procesuale.
 130. În această ordine de idei, în condițiile în care a existat o uzanță a acestei forme de comunicare între părți, comunicarea sesizării înaintate de Procurorul general interimar, solicitării opiniei scrise, datei și orei ședinței Consiliului prin poșta electronică a reclamantului *****, reprezintă o modalitate aptă din punct de vedere procesual de notificare despre procedura administrativă declanșată.

131. Totodată, referitor la acest capitol, Completul judiciar menționează și termenul instituit prin lege pentru examinarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a propunerii de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului, și anume imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.
132. Astfel, Completul judiciar conchide că, la caz, a fost asigurată eficiența procedurii, or, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (3) și 92 din Codul administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților, iar potrivit prevederilor art. 88 din Codul administrativ, și participantul la procedura administrativă este obligat să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt.
133. Într-o altă ordine de idei, reținând caracterul urgent al examinării acestui tip de sesizări, ce necesită acționarea imediată a autorității publice, acceptând că aceasta este totuși o procedură specială, Completul atestă temeinicia poziția pârâtului că la caz nu era necesară prezența reclamantului în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru a i se solicita acordul de a fi reținut, adus forțat și percheziționat.
134. De asemenea, Completul judiciar atestă că, ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 24 octombrie 2019 a fost deliberativă, deoarece la ea au fost prezenți 8 membri din 12, fiind prezenți următorii membri: Dorel Musteață, Anatolie Galben, Nina Cernat, Luiza Gafton, Petru Moraru, Ministrul Justiției al Republicii Moldova, Olesia Stamate, Mariana Timotin și Ion Postu, iar în rezultatul deliberării și exprimării votului de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, cu 8 voturi „Pro” și 0 voturi „Contra”, Plenul Consiliului a adoptat hotărârea în cauză, exercitând colegial atribuțiile în sensul art. 15 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.
135. Prin urmare, în baza celor expuse, ținând cont de prevederile legale invocate, analizând materialele prezentate și examinând sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, doar sub aspectul respectării condițiilor și a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești, în scopul oferirii posibilității organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele complet și obiectiv, în rezultatul deliberării și exprimării votului de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, cu 8 (opt) voturi pro și 0 (zero) voturi contra, Plenul Consiliului întemeiat a admis sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, și a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală - de reținere, aducere silită, arestare, percheziționare în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion,
136. În ce privește alegațiile reclamantului precum că, membrul de drept, Ministrul Justiției, nu urma să participe la procedura de votare, întrucât obiectul/chestiunea examinată se referă la răspunderea și sancționarea judecătorului, Completul judiciar menționează că, în conformitate cu art. 24 alin.(1) al Legii nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot.

137. Astfel, după cum rezultă din materialele dosarului administrativ, într-adevăr, membrul de drept, Ministrul Justiției Olesia Stamate a participat la procedura de votare a hotărârii prin care s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, și s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală - de reținere, aducere silită, arestare, percheziționare în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion.
138. Alin. (6) al art. 116 din Constituție stabilește că sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea.
139. Întru realizarea normelor constituționale, legiuitorul în articolul 21 din Legea cu privire la statutul judecătorului a stabilit răspunderea disciplinară a judecătorului. Temeiurile răspunderii disciplinare, categoriile abaterilor disciplinare comise de judecători, sancțiunile disciplinare aplicate acestora, etapele procedurii disciplinare, atribuțiile instituțiilor implicate în procedura disciplinară, precum și procedura examinării, adoptării și contestării hotărârilor în cauzele disciplinare privind judecătorii constituie obiectul Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014.
140. La rândul său, art. 19 alin.(4) și (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului prevede procedura de pornire a urmăririi penale, de aplicare a unor măsuri procesuale de constrângere, procedeele probatorii, modul de tragere la răspundere penală.
141. Prin urmare, legiuitorului a stabilit, prin două proceduri diferite, garanțiile de independență a judecătorilor, inclusiv a celor ce asigură inviolabilitatea lor, având ca scop realizarea echilibrului necesar între independența și responsabilitatea judecătorilor și asigurarea încrederii societății în justiție.
142. Referitor la argumentele reclamantului precum că prin preluarea conținutului textului propunerii Procurorului General interimar și reiterarea unor prevederi legale din anumite articole din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii 947/19.07.96 și Legea cu privire la statutul judecătorului 544/20.07.1995 hotărârea contestată nu îndeplinește cerința de act administrativ individual defavorabil motivat, Completul menționează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.
143. Instanță de judecată reține că, hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii contestată de către reclamant reflectă examinarea sesizării Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură

- penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești, explică privarea de dreptul la audiere și de a prezenta probe a destinatarului actului administrativ individual, descrierea succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului, modul de exercitare a dreptului discreționar.
144. Din considerentele menționate, instanța de judecată dă o apreciere critică argumentului reclamantului privind lipsa de motivare a actului administrativ individual defavorabil contestat, fiind combătut prin cele invocate supra.
 145. Cât privește poziția reclamantului că, din conținutul actului contestat nu este clar pentru săvârșirea cărei infracțiuni și-a dat acordul autoritatea emitentă la pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchezitionarea și tragerea la răspundere penală în privința reclamantului, Completul judiciar, reținând că a fost prezentat originalul hotărârii contestate din cuprinsul căreia urmează că, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea privind ridicarea imunității de judecător a reclamantului pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin. (3) Cod penal, o respinge ca declarativă.
 146. În același timp, instanța de judecată notează că, chiar dacă Procurorul general ar fi solicitat Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale, reținere, aducere silită, percheziție, arestare și tragere la răspundere penală în privința judecătorului și Președintelui Curții Supreme de Justiție, pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 303 alin. (3) Cod penal, însă din cuprinsul actului administrativ ar fi rezultat că Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea privind ridicarea imunității de judecător a reclamantului pentru existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, art. 3 alin. (3) Cod penal, aceasta reprezintă o greșeală de redactare, care se corectează prin operațiunea de rectificare.
 147. Nu în ultimul rând, însă important la caz, instanța subliniază că, prin ordonanța Procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cazacu Victor din 22 aprilie 2020 a fost dispusă scoaterea de sub urmărirea penală a bănuitului Druță Ion din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 303 alin.(3) Codul penal.
 148. În această ordine, instanța de judecată notează că, chiar dacă la etapa introducerii acțiunii în instanță, persoana care a contestat legalitatea unui act administrativ a probat vătămarea unui drept sau interes, acest lucru nu este în mod necesar suficient pentru a garanta admiterea acțiunii sale.
 149. Pentru acesta este necesar, de asemenea, ca reclamantul să dispună de un interes de a exercita acțiunea, și anume un interes de a obține anularea actului atacat. Un astfel de interes presupune ca anularea actului atacat să poată produce, în sine, efecte juridice și ca acțiunea să poată aduce astfel, prin rezultatul său, un beneficiu părții care a introdus-o.
 150. Rezultă că, pentru ca acțiunea reclamantului să poată fi considerată fondată, acesta trebuie nu doar să se afle într-o situație specială în raport cu actul a cărui legalitate dorește să o conteste, ci, în plus, anularea acestui act trebuie să producă efecte pozitive în situația juridică a acestuia.

151. La caz, contrar celor susținute de reclamant, Completul judiciar, constată că interesul acestuia de a exercita acțiunea a încetat să existe până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești.
152. Din considerațiile precedente rezultă că reclamantul nu a făcut dovada interesului său de a exercita acțiunea, și anume a folosului efectiv pe care aceasta l-ar obține în ipoteza admiterii forme procedurale exercitate.
153. Reieșind din considerentele expuse mai sus, instanța de contencios administrativ conchide că, în cauza data nu sunt întrunite temeiurile de ilegalitate a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.375/25 din 24 octombrie 2019 cu privire la sesizarea procurorului General interimar, Robu Dumitru, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea, perchiziționarea și atragerea la răspundere penală în privința judecătorului și președintelui Curții Supreme de Justiție, Druță Ion.
154. În lumina celor expuse, Completul judiciar concluzionează că, acțiunea în contencios administrativ depusă de Druță Ion împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind cu privire la anularea actului administrative individual defavorabil, este una neîntemeiată, considerent din care urmează a fi respinsă.
155. În conformitate cu prevederile art.224 alin.(1) lit.f) Cod administrativ, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Druță Ion împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrative individual defavorabil, ca neîntemeiată.

Hotărârea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău, iar motivarea recursului se prezintă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele completului

Victoria Sîrbu

Judecători

Ina Dutca

Ruxanda

Pulbere